

Det er nødvendigt efter min Mening, at der er det Tryk paa dem, at de skulle gøre deres yderste for at staffe et frivilligt Tilsyn til Stede, og det har man den fornødne Garantier for, naar Tilsynet ellers falder paa dem selv, saaledes som Underændringsforslaget gaar ud paa at foreslaa.

Den ærede Folketingsmand for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) gjorde, forekommer det mig, de Herrer, der have stillet Ændringsforslaget under Nr. 4, en meget daarlig Tjeneste, idet han paapegede den Vanskelighed, som der er ved Ændringsforslaget, og som, naar den skal undgaaes, tvinger frem med Konsekvensens Magt en Retning, som jeg antager egentlig ingen vil gaa i. Det ærede Medlem ræsonnerede som saa: Ja, hvornaar skal man kunne sige, at man ikke kan formaa nogen til at overtage Tilsynet, hvor mange Gange skal man for-gæves henvende sig til den ene og den anden, og hvornaar kommer overhovedet det antydede Tidspunkt? Nej, sagde det ærede Medlem, det er bedre, slet ikke at komme ind paa dette, men uden videre sige: Tilsynet skal altid være tvungent, vi lase Frivilligheden helt og holdent over Bord. For saa vidt man virkelig tror, at det maa blive Konsekvensen, den reelle Følge af Ændringsforslaget Nr. 4, antager jeg dog ikke, at der er ret mange, som ville vedkende sig dette Ændringsforslag, thi det System vil jeg indtil videre antage, at det ærede Medlem ikke faar ret mange med sig til, at man slet ikke skal tilstræbe et frivilligt Tilsyn, men uden videre straks gaa over til det tvungne.

Hvad det Spørgsmaal angaar, om det kan paalægges Kvinder at modtage dette borgerlige Ombud, og om den naturlige Konsekvens af, at man gjorde dette til Pligt for Kvinder, skulde blive, at de saa ogsaa maatte saa kommunal Valgret, da er det noget, jeg ikke skal indlade mig videre paa. Det vilde vistnok blive meget interessant og kunde naturligvis fremkalde en overmaade lang Debat, dersom man kom ind paa det Spørgsmaal, om det vilde være heldigt eller ikke, at Kvinder saa kommunal Valgret, men det Spørgsmaal skal jeg ikke indlade mig paa, da der ikke er stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende, idet Ændringsforslaget gaar ud paa, at Hvervet som tvungent onus kan paalægges Mænd, hvorimod der ikke er Tale om Kvinder. Jeg vil altsaa anbefale principalt at stemme imod baade Ændringsforslaget Nr. 4 og det dertil stillede Underændringsforslag, og dersom man ikke vil det, at man da stemmer imod Ændringsforslaget Nr. 4, men for Underændringsforslaget.

Hvad angaar Ændringsforslaget til § 7, skal jeg ikke i dette Djeblit komme videre ind paa de smaa Redaktionsspørgsmaal. Det, der egentlig i Dag er mig mest om at gøre, er at saa at se, hvad Afstemningen jo vil vise, om Tinget overhovedet er af den Mening, at Dvirigheden bør kunne bestemmes, at Tilsynet under visse Forhold kan udstrækkes til Adoptivbørn eller ikke. Jeg tillægger ikke dette Spørgsmaal nogen særdeles stor Betydning i den ene eller den anden Retning. Skulde der være Stemning for at give Dvirigheden en saadan Myndighed — jeg er nemlig enig med det ærede Medlem for Njøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) i, at der kun kan være Tale om, at det bliver efter Dvirighedens Bestemmelse, at Tilsynet skal kunne udstrækkes til Adoptivbørn — da har jeg som sagt ikke noget videre derimod; dersom man finder det rigtig, vil jeg ogsaa kunne gaa med dertil. Paa den anden Side tror jeg, at man ikke vil opnaa saa overmaade meget derved, thi her vil jo affurat det samme komme frem, som har foranlediget den nuværende Affattelse af § 7. Det, der foranledigede Landstinget til at give § 7 den foreliggende Affattelse, var jo nemlig det, at det er overmaade vanskeligt mod Folks Benægtelse at bevise, at de saa Betaling. Grunden til, at Landstinget gav § 7 den Affattelse, den nu har med Hensyn til disse Børn, som Plejeforældre have antaget sig som deres egne uden dog at adoptere dem, den Affattelse, at Tilsynet kan udstrækkes til disse Børn uden Hensyn til, om der betales for dem eller ikke, er netop den, at man sagde: Naar man vilde udstrække Tilsynet til dem efter den hidtil bestaaende Regel, hvorefter det er afhængigt af, at der ydes Betaling, saa vilde det gaa saaledes, at naar den, der har udjat Barnet, og den, der har det i Pleje, vare enige om at benægte, at der var givet Betaling, saa vilde det være vanskeligt at bevise det modsatte. Affurat den samme Vanskelighed vil møde her med Hensyn til Adoptivbørn. Naar baade den virkelige Fader og Moder og Adoptivfaderen eller Moderen benægte, at der er ydet Betaling, vil det være temmelig vanskeligt at godtgøre, at det er slet. Man maa derfor ikke tro, at man har Sikkerhed, selv om man faar en Bestemmelse som den foreslaaede ind i Loven. Lige saa vel som Justitsministeriet nu kan blive narret ved en Meddelelse af en Adoptionsbevilling paa samme Maade, som alle kunne blive narrede, ved at saa løgnaagtige Oplysninger om Adoptionsforholdets Bestaafenhed, kan man ogsaa blive narret, naar Loven er affattet, som det her er foreslaaet, nemlig